

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 22, 2019

Nummer 22, 2019

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2019:793](#) 28-05-2019

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:1128](#) 28-05-2019

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2019:1767](#) 28-05-2019

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:997](#) 14-05-2019

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:1179](#) 01-05-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:3793](#) 30-04-2019

patiënt/Stichting Rijnstate Ziekenhuis

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:2958](#) 18-07-2017

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2015:3497](#) 25-08-2015

Rechtbank

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:2374](#) 29-05-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:2286](#) 22-05-2019

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2019:2220](#) 22-05-2019

werknemer/Ekro B.V.

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:4360](#) 22-05-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:2288](#) 20-05-2019

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:4971](#) 17-05-2019

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2019:2252](#) 16-05-2019

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2019:4523](#) 08-05-2019

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:2138](#) 01-05-2019

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:16332](#) 12-12-2018

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2018:5782](#) 21-11-2018

werknemer/Ekro B.V.

Tuchtcolleges

[Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg, ECLI:NL:TGZCTG:2019:107](#) 07-05-2019

X/Y

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Den Haag](#) 15-05-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 23-05-2019

Kancial/Polen

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Amsterdam](#) 29-03-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Rotterdam](#) 20-05-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Hof van Justitie van de Europese Unie](#) 14-05-2019

Federación de Servicios de Comisiones Obreras/Deutsche Bank SAE

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 23-05-2019

Chebab/Frankrijk

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 11-04-2019

Sarwari e.a./Griekenland

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant](#) 29-04-2019

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

[Europees Hof voor de Rechten van de Mens](#) 23-05-2019

Mirzoyan/Armenië

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Kort geding. De Gelderlander heeft een aantal artikelen gepubliceerd over eiser die werkt als imam. Eiser vordert onder meer plaatsing van een rectificatie en een voorschot op de immateriële schade van € 25.000 ter vergoeding van de geleden en nog te lijden reputatieschade. De voorzieningenrechter wijst de rectificatie toe, omdat wat is gesteld in de artikelen geen steun vindt in de feiten. De immateriële schadevergoeding wordt toegewezen tot een bedrag van € 4.000, omdat de reputatie van eiser is aangetast doordat hij, zonder dat dit bevestiging vindt in de feiten in de krant, in verband is gebracht met salafisme dat aanzet tot radicalisering, onverdraagzaamheid, haat en geweld.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 29-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:2374

Zaaknummer: 352187

Rechters: R.J.B. Boonekamp

Advocaten: P.C. Schouten, T.E.P.A. Lam en M.B.J. Thijssen

Wetsartikelen: 8 EVRM en 10 EVRM

RECHTSPRAAK

Nabij het IJ heeft een botsing tussen twee fietsers plaatsgevonden. Geïntimeerde vordert een verklaring voor recht dat appellant aansprakelijk is voor de geleden en nog te lijden schade. Het hof oordeelt dat appellant in beginsel aansprakelijk geacht moet worden voor de gevolgen van de aanrijding nu hij geïntimeerde voorrang had moeten verlenen. Het gedrag van geïntimeerde (verhoogde snelheid) heeft echter ook bijgedragen aan het ontstaan van het ongeval. Het hof beperkt de schadevergoedingsplicht van appellant tot 50%. Zie ook PS 2019-0781.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 28-05-2019

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2019:1767

Zaaknummer: 200.202.118/01

Rechters: J.F. Aalders, J.W.M. Tromp en C.A.H.M. ten Dam

Advocaten: J. Bouter en J.H. van der Wouden

Wetsartikelen: 6:162 BW en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor medeplegen hennepteelt in door verdachte gehuurde woning, medeplegen diefstal elektriciteit door middel van verbreking in die woning en beschadiging woning. De Hoge Raad wijst een overzichtsarrest over een vordering van de benadeelde partij.

Overzichtsarrest met betrekking tot vordering benadeelde partij. Strafrecht. Veroordeling voor medeplegen hennepteelt in door verdachte gehuurde woning, medeplegen diefstal elektriciteit door middel van verbreking in die woning en beschadiging woning. De Hoge Raad bespreekt aan de hand van zijn eerdere rechtspraak ten behoeve van de rechtspraak enige aandachtspunten die bij de beoordeling van de vordering van de benadeelde partij een rol kunnen spelen. Daarbij gaat de Hoge Raad nader in op het begrip ‘rechtstreekse schade’, schade die voor vergoeding aan benadeelde partij in aanmerking komt – waaronder vermogensschade, immateriële schade en ‘affectieschade’ en ‘verplaatste schade’, wettelijke rente, hoofdelijke aansprakelijkheid, proceskosten, beoordeling en beslissing rechter en schadevergoedingsmaatregel. Mede gelet op het grote belang dat benadeelde partijen erbij hebben op een eenvoudige wijze schadeloos gesteld te worden voor de schade die zij door een strafbaar feit hebben geleden, beoogt deze uiteenzetting ook te voorkomen dat de strafrechter vaker dan nodig gebruikmaakt van zijn bevoegdheid een benadeelde partij in haar vordering niet-ontvankelijk te verklaren omdat hij vindt dat de behandeling daarvan een onevenredige belasting van het strafgeding zou opleveren. De Hoge Raad overweegt bijvoorbeeld met betrekking tot het leerstuk van aantasting in de persoon ‘op andere wijze’, dat hiervan in ieder geval sprake is indien de benadeelde partij geestelijk letsel heeft opgelopen. Degene die zich hierop beroept, zal voldoende concrete gegevens moeten aanvoeren waaruit kan volgen dat in verband met de omstandigheden van het geval psychische schade is ontstaan. Ook als het bestaan van geestelijk letsel niet kan worden aangenomen, is niet uitgesloten dat de aard en de ernst van de normschending en van de gevolgen daarvan voor de benadeelde, meebrengen dat van de in artikel 6:106 aanhef en onder b BW bedoelde aantasting in zijn persoon ‘op andere wijze’ sprake is. In zo een geval zal degene die zich hierop beroept de aantasting in zijn persoon met concrete gegevens moeten onderbouwen. Dat is slechts anders indien de aard en

de ernst van de normschending meebrengen dat de in dit verband relevante nadelige gevolgen daarvan voor de benadeelde zo voor de hand liggen, dat een aantasting in de persoon kan worden aangenomen. Vergoeding van immateriële schade kan ook plaatsvinden als door het waarnemen van het strafbare feit of door de directe confrontatie met de ernstige gevolgen ervan, een hevige emotionele schok bij de benadeelde partij is teweeggebracht, waaruit geestelijk letsel voortvloeit, hetgeen zich met name zal kunnen voordoen indien iemand tot wie de aldus getroffene in een nauwe affectieve relatie staat, bij het ten laste gelegde is gedood of gewond.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 28-05-2019

ECLI: ECLI:NL:HR:2019:793

Zaaknummer: 17/02033

Rechters: W.A.M. van Schendel, V. van den Brink, C.E. du Perron, J.C.A.M. Claassens en C.H. Sieburgh

Advocaten: F.P. Slewe

RECHTSPRAAK

Appellante is bij vertrek uit een woning van Woonstad Rotterdam gevallen en heeft haar been gebroken. Appellante vordert van Woonstad Rotterdam schadevergoeding voor de door haar geleden schade. Het hof oordeelt dat de opstap niet gebrekkig is. Ook is het niet ongebruikelijk om een opstap aan te brengen voor een ingang die hoger is gelegen dan het trottoir, waardoor niet gezegd kan worden dat de opstap in het algemeen een gevaarlijke situatie opleverde. Het hof bekrachtigt het bestreden vonnis.

Woonstad Rotterdam verhuurt een portiekwoning waarbij de ingang van de woning iets hoger is gelegen dan het trottoir. Appellante was op bezoek bij de bewoner van deze woning. Bij haar vertrek kwam zij ten val en brak haar linkerbeen. Ze stelt Woonstad Rotterdam aansprakelijk voor de geleden schade. Het hof bekrachtigt het bestreden vonnis en wijst de vordering af. Er was sprake van een betonnen opstap van gebruikelijk formaat waarbij de opstap minstens even groot was als die van een normale traptrede. Het treffen van veiligheidsmaatregelen was niet noodzakelijk, omdat het niet ongebruikelijk is om een opstap aan te brengen voor een ingang die hoger is gelegen dan het trottoir en niet is vast komen te staan dat er eerder mensen over de opstap zijn gevallen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 28-05-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:1128

Zaaknummer: 200.225.500/01

Rechters: M.A.F. Tan-de Sonnaville, M.P.J. Ruijpers en G.C.W. van der Feltz

Advocaten: E.C.H. van Loosbroek en T. Havekes

Wetsartikelen: 6:174 BW en 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Mirzoyan/Armenië

Mirzoyan v. Armenië. Schending van artikel 2 en 13 EVRM. Tijdens militaire dienst in het hoofd geschoten door een officier. Veroordeling tot betaling van € 15.000 aan immateriële schadevergoeding.

De zaak heeft betrekking op het overlijden van de zoon van verzoeker tijdens zijn militaire dienst. Hij is in het hoofd geschoten door een officier en is een maand later overleden. De officier heeft bekend dat hij de zoon van verzoeker heeft neergeschoten en is veroordeeld tot vijftien jaar gevangenisstraf. De vordering tot schadevergoeding in de civiele procedure is afgewezen. Verzoeker stelt dat sprake is van een schending van artikel 2 en 13 EVRM, omdat de staat heeft nagelaten zijn zoon te beschermen en omdat zijn vordering tot immateriële schadevergoeding is afgewezen. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 en 13 EVRM en veroordeelt Armenië tot betaling van € 15.000 aan immateriële schadevergoeding.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 23-05-2019

Zaaknummer: 57129/10

RECHTSPRAAK

Kancial/Polen

Kancial v. Polen. Schending van artikel 3 EVRM. Mishandeling door politie tijdens arrestatie en onvoldoende onderzoek verricht naar die gestelde mishandeling. Veroordeling tot betaling van € 25.000 aan immateriële schadevergoeding.

Verzoeker is in juni 2011 gearresteerd, omdat hij verdacht werd van betrokkenheid bij kidnapping. Verzoeker stelt dat hij tijdens die arrestatie door de politie is mishandeld. Zo zou hij onder meer zijn geslagen met een elektrisch geladen wapen. Verzoeker stelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM, omdat hij is mishandeld door de politie en omdat onvoldoende onderzoek is verricht naar de gestelde mishandeling. Het EHRM oordeelt dat sprake is van excessief gebruik van geweld door de politie jegens verzoeker, terwijl verzoeker op dat moment al geïmmobiliseerd was en dat er daarnaast onvoldoende onderzoek is verricht naar de gestelde mishandeling. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 3 EVRM. Het EHRM veroordeelt Polen tot betaling van € 25.000 aan immateriële schadevergoeding.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 23-05-2019

Zaaknummer: 37023/13

RECHTSPRAAK

Chebab/Frankrijk

Chebab v. Frankrijk. Schending van artikel 2 EVRM. Verzoeker is tijdens zijn arrestatie neergeschoten door politieagent. Onderzoek naar omstandigheden rondom arrestatie. Veroordeling tot betaling van € 20.000 aan immateriële schadevergoeding en € 7.500 aan proceskosten.

Verzoeker is tijdens zijn arrestatie neergeschoten door een politieagent. De politieagent stelde dat hij zijn wapen uit zelfverdediging had gebruikt en dat verzoeker hem had bedreigd met een mes. De zaak heeft betrekking op de omstandigheden rondom de arrestatie. Verzoeker stelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM, omdat zijn leven in gevaar is gebracht door het gebruik van een vuurwapen door de politieagent en omdat hier onvoldoende onderzoek naar is verricht. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM. Het onderzoek was inadequaat en heeft te lang geduurd. Zo is onder meer bewijsmateriaal verloren gegaan. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van artikel 2 EVRM en veroordeelt Frankrijk tot betaling van € 20.000 aan immateriële schadevergoeding en € 7.500 aan proceskosten.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 23-05-2019

Zaaknummer: 542/13

RECHTSPRAAK

werknemer/Ekro B.V.

Arbeidsrecht. Werknemer is tijdens werkzaamheden als slachter door een kalf tegen het hoofd geschopt. Werkgever is als bezitter van het kalf aansprakelijk op grond van artikel 6:179 BW in samenhang met artikel 6:181 BW. Werkgever komt geen beroep op eigen schuld van werknemer toe.

Feiten

Werknemer is sinds 2008 via een uitzendbureau bij Ekro B.V. werkzaam geweest als slachter. De werkzaamheden van werknemer bestonden uit het halal slachten van kalveren. Op 8 augustus 2014 is werknemer tijdens het uitvoeren van de slachtwerkzaamheden door een kalf tegen het hoofd geschopt en tegen een muur terechtgekomen. Bij tussenvonnis (zie AR 2019-0564) is geoordeeld dat Ekro niet aansprakelijk kan worden gehouden op grond van artikel 7:658 BW, nu zij aan haar zorgplicht heeft voldaan. Partijen zijn in de gelegenheid gesteld hun stellingen aan te vullen ter zake van de vraag of het ongeval mede het gevolg is van een omstandigheid die werknemer kan worden toegerekend (art. 6:101 BW) onder meer in het kader van aansprakelijkheid op grond van artikel 6:179 BW in samenhang met artikel 6:181 BW.

Oordeel

Hoewel het arrest van de Hoge Raad van 9 november 2001 (ECLI:NL:HR:2001:AD3985, NJ 2002, 79, Van Doesburg/Tan) betrekking had op een situatie waarin een werkgever aansprakelijk werd gesteld op grond van artikel 6:170 BW, leidt die omstandigheid er naar het oordeel van de kantonrechter niet toe dat het arrest restrictief moet worden uitgelegd in die zin dat het door de Hoge Raad geïntroduceerde beperkte eigenschuldregime niet van toepassing kan zijn bij een aansprakelijkheid ex artikel 6:179 BW jo. artikel 6:181 BW. De Hoge Raad heeft in voormeld arrest overwogen dat 'nu de schade binnen een dienstverband is geleden en het de werkgever is die in eerste instantie de werkomstandigheden bepaalt, de in artikel 6:101 lid 1 BW bedoelde billijkheid eist om de schuld van de werknemer die niet bestaat

in opzet of bewuste roekeloosheid voor rekening van de werkgever te laten komen'. Ook de schade van werknemer is binnen het dienstverband geleden. Ekro laat zijn werknemers werken met dieren en het is dus ook Ekro die in dat opzicht de werkomstandigheden bepaalt. Zij is immers degene die het productieproces inricht en in dat kader bijvoorbeeld bepaalt hoeveel kalveren per uur worden geslacht, hoe snel die kalveren na het verdoven via de sleuf op de krib terechtkomen en ook hoe snel zij vervolgens geslacht en aan de transportrails bevestigd moeten worden, zodat Ekro in die zin wel degelijk invloed uitoefent op de arbeidsomstandigheden. Dat Ekro daarbij geen invloed heeft op de gedragingen van het dier, maakt dit niet anders. Het gaat erom dat zij op veel manieren kan anticiperen op die onberekenbare en gevaarlijke gedragingen door het productieproces daarop af te stemmen. Overeenkomstig het arrest van de Hoge Raad van 9 november 2001 eist de in artikel 6:101 lid 1 BW bedoelde billijkheid naar het oordeel van de kantonrechter daarom ook in dit geval dat de eventuele schuld van werknemer die niet bestaat in opzet of bewuste roekeloosheid voor rekening van Ekro dient te blijven. Gesteld noch gebleken is dat sprake is geweest van opzet of bewuste roekeloosheid aan de kant van werknemer. Ekro komt derhalve geen beroep op eigen schuld toe. De conclusie is dan ook dat Ekro, mede gelet op hetgeen reeds in het tussenvonnis van 21 november 2018 is overwogen, op grond van artikel 6:179 BW jo. artikel 6:181 BW aansprakelijk is voor de door werknemer als gevolg van het ongeval geleden en nog te lijden schade, zodat de gevorderde verklaring voor recht toewijsbaar is.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 22-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2019:2220

Zaaknummer: 6830328 CV EXPL 18-1510

Rechters: J.T.G. Roovers

Advocaten: C. Gasman en M. Eijkelenboom

Wetsartikelen: 6:179 BW, 6:181 BW en 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Magazine publiceert een interview met de ex-vriendin van winnaar Popstars waarin zij diverse beschuldigingen uit. Winnaar Popstars vordert dat het magazine een rectificatie plaatst op haar website. De voorzieningenrechter wijst de vordering af, omdat het voldoende duidelijk is dat de ex-vriendin haar eigen verhaal doet (vermeld in de subkop van het artikel). Daarnaast is in de publicatie een duidelijk onderscheid gemaakt tussen de daadwerkelijke veroordeling en de overige beschuldigingen van de ex-vriendin.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 22-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:2286

Zaaknummer: C/16/479369 / KL ZA 19-105

Rechters: J.A. Schuman

Advocaten: R.P.E. Halfens, M.A. van Brandwijk en J.A.K. van den Berg

Wetsartikelen: 10 Gw, 8 EVRM, 7 Gw en 10 EVRM

RECHTSPRAAK

In Milaan heeft tussen eiser 1 en gedaagde (ex-partners) een incident plaatsgevonden, waarna eiser 1 aangifte heeft gedaan van mishandeling. In conventie vordert eiser 1 onder meer een verklaring voor recht dat gedaagde onrechtmatig heeft gehandeld en dat Kvadrat B.V. (incidenteel opdrachtgever eiser 1) ex artikel 6:170 BW aansprakelijk is. In reconventie vordert eiser 2 schadevergoeding nader op te maken bij staat en een voorschot van € 1.500 op de immateriële schadevergoeding. In afwachting van de uitkomsten van de procedure in de strafzaak, houdt de rechtbank iedere beslissing op deze punten aan.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 22-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:4360

Zaaknummer: C/10/558019 / HA ZA 18-852

Rechters: J.F. Koekebakker

Advocaten: M.Ch. Kaaks en E. Doornhein

Wetsartikelen: 6:170 BW

RECHTSPRAAK

Avrotros heeft een item uitgezonden over eiser en de manier waarop hij zaken doet. Eiser vordert dat het item verwijderd wordt van alle sociale media van Avrotros en dat er een rectificatie op de website en in de eerstvolgende uitzending wordt getoond. De rechter wijst de vordering gedeeltelijk toe. De beelden moeten verwijderd worden wegens schending van portretrecht. Er hoeft geen rectificatie te worden geplaatst, omdat de negatieve uitlatingen de eigen verhalen van geïnterviewden zijn.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 20-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:2288

Zaaknummer: C/16/477780 / KL ZA 19-81

Rechters: A. Chr Alberdingk Thijm, E.H. Janssen, R. Klöters en J.M.A. van Lith

Wetsartikelen: 8 EVRM en 10 EVRM

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verzoekster is betrokken geweest bij een kopstaartbotsing. In geschil is de hoogte van de vergoeding voor buitengerechtelijke kosten. Verzoekster verzoekt om Nationale Nederlanden te veroordelen tot het betalen van € 15.993,97 aan buitengerechtelijke kosten. De rechtbank wijst het verzoek af. De kosten kunnen de dubbele redelijkheidstoets niet doorstaan wegens de geringe complexiteit van de zaak. Temeer nu Nationale Nederlanden al een bedrag van € 17.103,29 aan buitengerechtelijke kosten heeft uitgekeerd.

Met dank aan Personenschade Instituut van Verzekeraars voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 20-05-2019

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Strafrecht. De ouders van het slachtoffer dat is overleden door een steekincident hebben geen recht op een shockschadevergoeding, nu de rechtbank niet bewezen acht dat het geestelijk letsel van beide ouders een direct gevolg is van de emotionele schok.

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag. De ouders van het slachtoffer hebben zich gevoegd als benadeelden en vorderen beiden € 20.000 aan immateriële schadevergoeding. De vader heeft zich kort na het steekincident bekommerd om zijn zoon. De vader stelt dat hij derhalve direct geconfronteerd is met de ernstige gevolgen van het steekincident en hierdoor is een hevige emotionele schok teweeggebracht. Er is sprake van een posttraumatische stressstoornis met depressieve stemming. De rechtbank is echter van oordeel dat de benadeelde partij onvoldoende heeft gesteld om te concluderen dat sprake is van shockschade die voor vergoeding in aanmerking kan komen. Er is immers niet gebleken van geestelijk letsel voortvloeiend uit een emotionele schok die is teweeggebracht door confrontatie met het bewezen verklaarde feit of de gevolgen daarvan. De moeder van het slachtoffer voert aan dat zij kort na het steekincident ter plaatse is gekomen en haar zoon heeft gereanimeerd. Zij is derhalve direct geconfronteerd met de ernstige gevolgen van het steekincident en hierdoor is een hevige emotionele schok teweeggebracht. Er is sprake van een posttraumatische stressstoornis met depressieve stemming. De rechtbank is van echter oordeel dat de benadeelde partij onvoldoende heeft gesteld om te concluderen dat sprake is van shockschade die voor vergoeding in aanmerking kan komen. Er is immers niet gebleken van geestelijk letsel voortvloeiend uit een emotionele schok die is teweeggebracht door confrontatie met het bewezen verklaarde feit of de gevolgen daarvan. In voormelde brief van de GZ-psycholoog staat immers vermeld dat de posttraumatische stressstoornis mede is veroorzaakt door de emotionele en psychische gevolgen door het verlies van het slachtoffer.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 17-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:4971

Zaaknummer: 09/852102-18

Rechters: J.W. du Pon, A.P. Sno en M.M. Dolman

Advocaten: J. Hemelaar

Wetsartikelen: 36f Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Uitgaansgeweld. Als gevolg van het slaan tegen het hoofd en het drukken van een hard voorwerp in het oog van aangever is de oogbal van zijn rechteroog geperforeerd. Aangever heeft meerdere operaties aan zijn rechteroog moeten ondergaan en heeft blijvend verlies van gezichtsvermogen opgelopen. Voor de bepaling van de hoogte van de immateriële schade zoekt de rechtbank aansluiting bij de Letsellijst Schadefonds Geweldsmisdrijven. Van de gevorderde € 20.000 wordt € 10.000 toegewezen.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 16-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2019:2252

Zaaknummer: 18/730252-18

Rechters: J.Y.B. Jansen, K. Post en E.P. van Sloten

Advocaten: R.W. Kuper

Wetsartikelen: 36f Sr en 302 Sr

RECHTSPRAAK

Eiser is op de scooter aangereden door een auto. Eiser vordert een restantbedrag van € 1.810,18 (plus € 729,57 bij eisvermeerdering) aan buitengerechtelijke kosten. De kantonrechter wijst de vordering af. De advocaat van eiser had zijn vordering nader moeten onderbouwen, temeer nu hij op de zitting heeft erkend dat de letselzaak niet complex is, er geen discussie is geweest over de aansprakelijkstelling en geen uitvoerige standpuntwisseling heeft plaatsgevonden tussen partijen.

Met dank aan Personenschade Instituut van Verzekeraars voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 15-05-2019

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Betrokkene is een verkeersongeval overkomen, Witlox trad hierbij op als schaderegelaar. Witlox vordert van Goudse aanvullende betaling van de buitengerechtelijke kosten (€ 5.000 plus proceskosten en wettelijke rente). Het hof wijst de vordering af, omdat Goudse ervan uit mocht gaan dat Witlox door zonder voorbehoud in te stemmen met het aanbod van Goudse om € 7.500 aan Witlox te betalen, afzag van verdere aanspraken ter zake van zijn werkzaamheden voor betrokkene.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 14-05-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:997

Zaaknummer: 200.245.090/01

Rechters: F.R. Salomons, J. van der Kluit en D.A. Schreuder

Advocaten: M. van der Bent

Wetsartikelen: 6:96 BW

RECHTSPRAAK

Federación de Servicios de Comisiones Obreras/Deutsche Bank SAE

Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO) v. Deutsche Bank SAE. Verplichting van de werkgever om een systeem op te zetten waarmee de dagelijkse arbeidstijd van iedere werknemer wordt geregistreerd.

De Spaanse vakbond Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO) heeft de Audiencia Nacional verzocht om aan Deutsche Bank SAE de verplichting op te leggen om een systeem in te voeren voor de registratie van het dagelijks aantal gewerkte uren door het personeel van de bank. Volgens de vakbond kan op die manier worden nagegaan of de vastgestelde arbeidstijden in acht worden genomen en of de in het nationale recht opgenomen verplichting om de informatie over de maandelijkse overuren naar de werknemersvertegenwoordigers te sturen, wordt nagekomen. De bond geeft aan dat de verplichting om een dergelijk registratiesysteem op te zetten voortvloeit uit het nationale recht, alsmede uit het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (Handvest) en de Arbeidstijdenrichtlijn. Deutsche Bank stelt daartegenover dat uit de rechtspraak van de Tribunal Supremo volgt dat het Spaanse recht geen dergelijke algemene verplichting kent, aangezien uit die jurisprudentie volgt dat de Spaanse wet- en regelgeving uitsluitend voorschrijft, tenzij anders is overeengekomen, om een register van de overuren van de werknemers bij te houden en aan het einde van elke maand het aantal overuren aan de werknemers en hun vertegenwoordigers mee te delen. De Audiencia Nacional vraagt zich af of de door de Tribunal Supremo gegeven uitlegging van de Spaanse wet- en regelgeving zich verdraagt met het Unierecht en heeft in dit verband vragen gesteld aan het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ EU). Het HvJ EU oordeelt dat de Arbeidstijdenrichtlijn en de Richtlijn betreffende de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk, gelezen in het licht van het Handvest, zich verzetten tegen een nationale regeling die, zoals die in de nationale rechtspraak is uitgelegd, werkgevers niet verplicht om een systeem op te zetten waarmee de dagelijkse arbeidstijd van iedere werknemer wordt geregistreerd.

Instantie: Hof van Justitie van de Europese Unie

Datum uitspraak: 14-05-2019

Zaaknummer: C|55/18

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verzoeker heeft letsel opgelopen ten gevolge van een verkeersongeval en wil nu starten met een multidisciplinair traject bij DBC Badhoevedorp. Hij verzoekt Baloise (verzekeraar) te verplichten mee te werken aan het starten van dit traject. De rechtbank wijst het verzoek toe, verzoeker heeft voldoende onderbouwd dat hij wil werken aan zijn herstel en dat het traject bij DBC een beter alternatief is dan hij volgde bij Reade.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 08-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2019:4523

Zaaknummer: C/15/283308 / HA RK 19-5

Rechters: S.M. Jongkind-Jonker

Advocaten: I.W.A. Roelandschap en P.C. Knijp

Wetsartikelen: 1019z Rv

RECHTSPRAAK

X/Y

Gezondheidsrecht. Moeder (klaagster) dient een klacht in tegen de huisarts (verweerder) over de door hem verstrekte medicatie aan haar overleden dochter. Klaagster is niet-ontvankelijk in haar klacht nu er gerede twijfel over bestaat dat zij de wil van haar overleden dochter vertegenwoordigt. Hierdoor kan niet worden uitgegaan van een afgeleid klachtrecht. Het CTG is van oordeel dat het RTG klaagster terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard in haar klacht en verwerpt het beroep.

Feiten

De dochter van klaagster had een borderline-persoonlijkheidsstoornis en stond in verband hiermee ongeveer acht jaar onder behandeling bij een psychiater en kreeg medicatie.

De dochter (patiënte) stond ingeschreven bij een huisartsenpraktijk, waarvoor verweerder als huisarts werkzaam is. Verweerder heeft de dochter nooit ontmoet. De voorgeschreven medicatie werd via de apotheek verstrekt aan de dochter. De dochter woonde sinds haar 14e jaar niet meer (permanent) bij klaagster thuis. In oktober 2016 heeft tussen klaagster en haar dochter een schermutseling plaatsgevonden. Uit social media-berichten valt op te maken dat de relatie tussen hen zodanig is verslechterd dat het contact tussen hen uiteindelijk sinds november 2016 volledig is verbroken. De dochter van klaagster is in maart 2017 overleden.

Klachten

Klaagster verwijt verweerder dat hij haar dochter te veel en te zware medicatie heeft voorgeschreven. Klaagster vermoedt dat deze medicatie heeft geleid tot de dood van haar dochter. (Vergelijkbare klachten zijn ingediend tegen de psychiater en de twee apothekers, zie de zaken c2018.234, c2018.235 en c2018.236).

Oordeel RTG

Op grond van artikel 65 lid 1 Wet BIG kan een tuchtzaak aanhangig worden gemaakt door een rechtstreeks belanghebbende. Na het overlijden van de patiënt zelf kunnen de nabestaanden klachtgerechtigd zijn, maar dit recht berust op de te veronderstellen wil van de overleden patiënt. Het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg (RTG) stelt voorop dat het indienen van een klacht, behoudens het geval dat sprake is van bijzondere omstandigheden die aanleiding geven daaraan te twijfelen, het oordeel rechtvaardigt dat de klagende nabestaande de wil van de overleden patiënt vertegenwoordigt. Het RTG is van oordeel dat in dit geval sprake is van een bijzondere omstandigheid, nu de stukken in het dossier zodanige aanwijzingen opleveren dat er twijfel over bestaat of klaagster met het indienen van haar klacht de wil van haar overleden dochter vertegenwoordigt. Het RTG laat met name zwaar meewegen dat klaagster sinds november 2016 geen contact meer met haar dochter had. Klaagster heeft daarom geen van de wil van patiënte afgeleid klachtrecht en het RTG verklaart klaagster op grond van artikel 66 lid 4 Wet BIG niet-ontvankelijk.

Oordeel CTG

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg (CTG) staat eveneens voor de vraag in hoeverre aan klaagster als naaste betrekking van de overleden patiënte klachtrecht toekomt (art. 65 lid 1 onder a Wet BIG). Het CTG verwijst naar vaste tuchtrechtspraak (ECLI:NL:TGZCTG:2015:339) waaruit blijkt dat het recht van een naaste betrekking om een klacht in te dienen ten aanzien van de medische behandeling van een overleden patiënt niet op een eigen klachtrecht van de naaste betrekking berust, maar op een klachtrecht dat is afgeleid van de in het algemeen veronderstelde wil van de patiënt.

Het CTG overweegt dat het niet de taak van de tuchtrechter is om ambtshalve te onderzoeken of de naaste betrekking de wil van de overleden patiënte vertegenwoordigt. Het indienen van een klacht rechtvaardigt het oordeel dat de klagende nabestaande de wil van de overleden patiënte vertegenwoordigt, behalve in het geval dat er sprake is van bijzondere omstandigheden die aanleiding geven daaraan te twijfelen.

Het CTG is van oordeel dat er in dit geval sprake is van bijzondere omstandigheden. Daartoe geldt dat de (eveneens aangeklaagde) psychiater ter zitting heeft verklaard dat hij een goede behandelrelatie met patiënte had. De relatie tussen patiënte en klaagster was volgens de psychiater – anders dan klaagster stelt – niet goed. Voorts heeft de psychiater verklaard dat hij, na bestudering van het dossier van patiënte, tot de overtuiging is gekomen dat klaagster hem, noch de andere zorgverleners zou hebben willen aanklagen over de verleende zorg. Het CTG oordeelt dat het feit dat de relatie tussen klaagster en patiënte niet goed was steun vindt in de feiten en omstandigheden zoals tijdens de procedure naar voren zijn gekomen. Het CTG laat daarbij zwaar wegen dat het contact met klaagster op initiatief van patiënte volledig is

verbroken. Klaagster heeft gesteld dat zij over het medisch dossier van patiënte wil beschikken en dat pogingen daartoe op niets zijn uitgelopen. Dat is echter iets anders dan het vertegenwoordigen van de wil van de overleden patiënte om bij de tuchtrechter te klagen over de aan haar verleende zorg.

Naar het oordeel van het CTG bestaat er gerede twijfel over het feit dat klaagster met het voeren van de tuchtprocedure de wil van de overleden dochter vertegenwoordigt, zodat zij geen afgeleid klachtrecht heeft. Daarbij komt nog dat verweerder heeft verklaard dat in het medisch dossier van de patiënte geen enkele aanwijzing is gevonden van betrokkenheid van klaagster bij de behandeling van haar dochter in de huisartsenpraktijk, dat hij patiënte nooit in persoon heeft ontmoet en dat hij in de huisartsenpraktijk niet bij haar behandeling was betrokken. Het oordeel van het CTG is dat het RTG klaagster terecht op grond van artikel 66 lid 4 Wet BIG niet-ontvankelijk heeft verklaard in haar klacht. Het beroep is verworpen.

mr. A.C. de Die

Instantie: Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg

Datum uitspraak: 07-05-2019

ECLI: ECLI:NL:TGZCTG:2019:107

Zaaknummer: c2018.233

Advocaten: R.M.W.H. Bedaux

Wetsartikelen: 65 lid 1 Wet BIG en 66 lid 4 Wet BIG

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling medewerkster thuiszorg wegens diefstal. Erfgenamen slachtoffer hebben zich als benadeelden gevoegd. Vorderingen worden niet-ontvankelijk verklaard, erfgenamen kunnen zich na het overlijden van het slachtoffer alleen dan in het strafproces voegen indien het slachtoffer is overleden ten gevolge van het ten laste van de verdachte bewezen verklaarde feit. Dat is in de onderhavige zaak niet het geval.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 01-05-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:1179

Zaaknummer: 22-004972-18

Rechters: M.J.J. van den Honert, B.P. de Boer en W.B.M. Tomesen

Wetsartikelen: 51f Sv

RECHTSPRAAK

De verhuurder heeft spullen van de huurders weggegooid. De huurders eisen vergoeding van de spullen (o.a. elektronica, kleding en persoonlijke spullen) en € 450 immateriële schadevergoeding. De kantonrechter wijst de vordering af. Het weggooien van de spullen kan niet als geestelijk letsel, een ernstige inbreuk op de persoonlijkheidsrechten of de persoonlijke levenssfeer worden gekwalificeerd.

De verhuurder heeft spullen van de huurders weggegooid. De huurders eisen vergoeding van de spullen (o.a. elektronica, kleding en persoonlijke spullen) en € 450 immateriële schadevergoeding. De kantonrechter wijst de vordering af. De kantonrechter wil wel aannemen dat eisers (zeer) onaangenaam verrast waren door het feit dat de spullen waren weggegooid, en ook dat het tijd en energie gekost heeft om de verdwenen spullen opnieuw te kopen. Niet gebleken is echter dat dit ernstiger is geweest dan ergernis en meer of minder sterk psychisch onbehagen. Als geestelijk letsel kan dit niet worden gekwalificeerd. Ook kan dit niet worden gekwalificeerd als een ernstige inbreuk op de persoonlijkheidsrechten of de persoonlijke levenssfeer.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 01-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:2138

Zaaknummer: 6734944

Rechters: J.W. Wagenaar

Advocaten: D.W.M. van Erp

Wetsartikelen: 6:97 BW en 6:106 BW

RECHTSPRAAK

patiënt/Stichting Rijnstate Ziekenhuis

Gezondheidsrecht. In hoger beroep beoordeelt het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden opnieuw het handelen van een neuroloog en een revalidatiearts. Het hof neemt het rapport van de in eerste aanleg benoemde deskundigen tot uitgangspunt en concludeert dat er geen sprake is geweest van onzorgvuldig handelen. Het vonnis wordt bekrachtigd.

Feiten

Op 30 januari 2008, 21 april 2008 en 1 juli 2008 is patiënte, destijds 52 jaar oud, op consult geweest bij een neuroloog en op 24 april 2008 en 3 juli 2008 bij een revalidatiearts; beiden werken in het ziekenhuis. Na een val op 21 oktober 2008 is patiënte opgenomen in het ziekenhuis en is uiteindelijk een forse cervicale degeneratieve kanaalstenose, meest uitgesproken op niveau C4-C5, met myelopathie vastgesteld. Hieraan is patiënte geopereerd. Er is sprake van blijvende neurologische uitvalsverschijnselen als gevolg van beschadiging van het ruggenmerg op het niveau van de nek door degeneratieve veranderingen van de wervelkolom.

Patiënte heeft in eerste aanleg een verklaring voor recht gevorderd dat het ziekenhuis aansprakelijk is voor de schade zoals zij deze heeft geleden door toedoen van de schadeveroorzakende gebeurtenis, nader op te maken bij staat en met veroordeling van het ziekenhuis in de kosten. Patiënte stelt dat sprake is van een beroepsfout van de neuroloog en de revalidatiearts omdat zij op grond van de bij patiënte aanwezige symptomen hadden moeten overgaan tot een MRI-scan van de wervelkolom. Dan zou de aandoening van patiënte eerder zijn vastgesteld en zou zij eerder zijn geopereerd, waardoor patiënte minder blijvende uitvalsverschijnselen zou hebben gehad.

Bij tussenvonnis heeft de rechtbank twee deskundigenberichten bevolen. Nadat de deskundigenberichten zijn uitgebracht heeft de rechtbank bij eindvonnis van 1 maart 2017 geoordeeld dat geen sprake is van onzorgvuldig handelen of overigens van fouten door de

neuroloog en de revalidatiearts en de vorderingen van patiënte afgewezen. In een tuchtprocedure tegen de artsen zijn de klachten ongegrond verklaard.

Patiënte is in hoger beroep gegaan en vordert alsnog toewijzing van haar vorderingen, met veroordeling van het ziekenhuis in de proceskosten.

Oordeel

In hoger beroep beoordeelt het hof opnieuw het handelen van de artsen. Het hof neemt daarbij de deskundigenrapporten van de in eerste aanleg benoemde deskundigen tot uitgangspunt. Het hof oordeelt vervolgens, net als de rechtbank, dat de artsen niet onzorgvuldig hebben gehandeld. Met de rechtbank is het hof voorts van oordeel dat bewijslevering aangaande de vraag of de incontinentie en stijve benen bij de neuroloog bekend waren en of zijn eventuele onbekendheid daarmee aan hem of het ziekenhuis kan worden verweten, achterwege kan blijven. Het hof is namelijk van oordeel dat ook als deze klachten bekend waren bij de neuroloog, hij geen MRI van de nek had hoeven maken.

Het hof bekrachtigt het bestreden vonnis.

mr. dr. R.P. Wijne

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 30-04-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:3793

Zaaknummer: 200.218.588

Advocaten: T.P. Boer en M.A. Gregoor

Wetsartikelen: 6:74 BW

RECHTSPRAAK

Bij een ongeval heeft verzoeker ernstig hand- en hoofdletsel opgelopen. Hij verzoekt de rechtbank een voorlopig deskundigenonderzoek te bevelen. De rechtbank wijst het verzochte toe.

Met dank aan Letselschademagazine voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 29-04-2019

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Sarwari e.a./Griekenland

Sarwari e.a. v. Griekenland. Schending van de materiële zijde van artikel 3 EVRM ten aanzien van vier verzoekers, vanwege mishandeling door politieagenten. Schending van de procedurele zijde van artikel 3 EVRM: onderzoek naar gestelde mishandeling door politieagenten. Veroordeling tot betaling van € 26.000 aan een van de verzoekers, € 19.500 aan vier verzoekers en € 16.000 aan de overige vier verzoekers.

De zaak heeft betrekking op negen verzoekers die stellen te zijn mishandeld door politieagenten, terwijl deze agenten zochten naar een gevluchte gevangene. Het EHRM oordeelt dat sprake is van een schending van de materiële zijde van artikel 3 EVRM ten aanzien van vier verzoekers, omdat zij zijn mishandeld. Ten aanzien van de overige verzoekers is geen sprake van een schending van de materiële zijde van artikel 3 EVRM, omdat de medische informatie strijdig was met de mogelijke oorzaak van hun verwondingen. Ten aanzien van alle verzoekers is sprake van schending van de procedurele zijde van artikel 3 EVRM, omdat het strafrechtelijk onderzoek ongeveer een jaar heeft stilgestaan, omdat de mogelijkheid van een racistisch motief niet is onderzocht en omdat de gerechten onvoldoende gewicht hebben toegekend aan de omstandigheid dat verzoekers niet hebben gepoogd de politieagenten aan te vallen en geen gewelddadig gedrag hebben vertoond. Bovendien was een van de verzoekers minderjarig. Het EHRM veroordeelt Griekenland tot betaling van immateriële schadevergoeding ter hoogte van € 26.000 aan een van de verzoekers, € 19.500 aan vier verzoekers en € 16.000 aan de overige vier verzoekers. Verder veroordeelt het EHRM Griekenland tot betaling van € 1.500 aan proceskosten aan verzoekers gezamenlijk.

Instantie: Europees Hof voor de Rechten van de Mens

Datum uitspraak: 11-04-2019

Zaaknummer: 38089/12

RECHTSPRAAK

Een fietser is aangereden door een auto. In geschil zijn de buitengerechtelijke kosten voor de belangenbehartiger (Reaal heeft al € 5.242,93 betaald, er wordt nog € 2.500 gevorderd). De kantonrechter wijst de vordering af, omdat de belangenbehartiger niet heeft aangetoond dat deze zaak zodanig bijzonder is te achten dat het redelijk is dat een hogere vergoeding voor de buitengerechtelijke kosten, dan Reaal reeds heeft betaald, op zijn plaats is.

Met dank aan Personenschade Instituut van Verzekeraars voor het publiceren van deze uitspraak.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 29-03-2019

Zaaknummer:

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Verzoeker heeft ernstig letsel opgelopen na een verkeersongeval. Hij verzoekt de rechtbank om te beslissen dat NBM (verzekeraar van A) hoofdelijk aansprakelijk is voor zijn geleden en nog te lijden schade. De rechtbank stelt de onrechtmatigheid van de handeling van A vast. Gelet op de eigen schuld van A, oordeelt de rechtbank een schuldverdeling bij helfte rechtvaardig.

Deelgeschil. Verzoeker reed op een motor en heeft ernstig letsel opgelopen na een verkeersongeval met een auto. Hij verzoekt de rechtbank om te beslissen dat NBM (verzekeraar van A) hoofdelijk aansprakelijk is voor zijn geleden en nog te lijden schade. De rechtbank is van oordeel dat met de manoeuvre van A (links afslaan waar dit niet is toegestaan) de onrechtmatigheid van zijn handelen vaststaat. Verzoeker heeft ook in strijd met de ter plaatse geldende verkeersregels gehandeld en de schade is daarom mede het gevolg van zijn eigen handelen. Gelet op dit alles is een schuldverdeling bij helfte, derhalve een eigen schuld van vijftig procent aan de zijde van verzoeker, gerechtvaardigd. De rechtbank ziet in de gestelde en gebleken omstandigheden op grond van de billijkheid geen reden voor een andere verdeling dan de uitkomst van de beoordeling op basis van de causaliteit.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 12-12-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:16332

Zaaknummer: C/09/556709 / HA RK 18-370

Rechters: M.C. van Ritsema Eck-van Drempt

Advocaten: P.W.M. Gossens en A.A.M. Zeeman

Wetsartikelen: 1019w Rv, 62 RvV, 5 WvW, 6:162 BW en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

werknemer/Ekro B.V.

Arbeidsrecht. Geen aansprakelijkheid ex artikel 7:658 BW voor schade van werknemer die tijdens werkzaamheden als slachter door een kalf tegen het hoofd is geschopt. Aanhouding beslissing omtrent aansprakelijkheid op grond van artikel 6:170 BW en artikel 6:179 in samenhang met artikel 6:181 BW.

Feiten

Werknemer is sinds 2008 via een uitzendbureau bij Ekro B.V. werkzaam geweest als slachter. De werkzaamheden van werknemer bestonden uit het halal slachten van kalveren. Op 8 augustus 2014 is werknemer tijdens het uitvoeren van de slachtwerkzaamheden door een kalf tegen het hoofd geschopt en tegen een muur terechtgekomen. Werknemer vordert een verklaring voor recht dat Ekro aansprakelijk is voor de door hem geleden en nog te lijden schade als gevolg van het ongeval. Werknemer legt aan zijn vordering het volgende ten grondslag. Het kalf is volgens werknemer door de schutter niet goed verdoofd. Het dier maakte nog wilde bewegingen. Desondanks heeft de schutter aan werknemer de instructie gegeven om te helpen de achterpoot van het kalf te bevestigen aan een ketting. Die instructie had niet gegeven mogen worden nu het kalf onvoldoende was verdoofd en nog hevig bewoog. Bij het aanbrengen van de ketting is werknemer door het kalf tegen het hoofd geschopt. Werknemer baseert de aansprakelijkstelling primair op artikel 7:658 BW. Ekro heeft niet voldaan aan de op haar rustende zorgplicht. De subsidiaire grondslag voor de aansprakelijkstelling is dat Ekro op grond van artikel 6:170 BW aansprakelijk is voor een door een van haar werknemers, in dit geval de schutter, gemaakte fout. Meer subsidiair kan Ekro als bezitter van het kalf aansprakelijk worden gehouden op grond van artikel 6:179 BW jo. 6:181 BW.

Oordeel

Aansprakelijkheid op grond van artikel 7:658 BW

Niet in geschil is dat werknemer het ongeval is overkomen in de uitoefening van de

werkzaamheden. De kantonrechter oordeelt echter dat Ekro aan haar zorgplicht heeft voldaan, zodat zij niet aansprakelijk is op grond van artikel 7:658 BW. Van de zijde van Ekro is onweersproken gesteld dat werknemer is voorgelicht over veiligheids- en gezondheidsaspecten binnen Ekro. Ekro heeft Verklaringen Voorlichting Veiligheid en Gezondheid overgelegd, die door werknemer zijn ondertekend. Daaruit blijkt dat het uitzendbureau met werknemer de RI&E van Ekro heeft besproken en dat werknemer daarvan een kopie heeft ontvangen. Tevens is het onderdeel 'Arbo' besproken. Daarmee heeft Ekro voldoende zorg gedragen voor algemene veiligheidsaspecten. Daarnaast is gebleken dat werknemer voor de uitoefening van zijn werkzaamheden voldoende is geïnstrueerd, dat deze instructies met regelmaat zijn herhaald en dat op de naleving van die instructies is toegezien. Werknemer is voorts gewaarschuwd om alert te zijn op het feit dat een verdoofd kalf nog spiertrekkingen kan vertonen. Dit is ook aan de orde gekomen in een training die werknemer op de werkplek heeft gevolgd. Ten slotte is vast komen te staan dat Ekro een scherm op de werkplek heeft geplaatst ter bescherming van haar werknemers tegen eventuele spiertrekkingen van kalveren. Van aansprakelijkheid van Ekro op grond van artikel 7:658 BW is op grond van het voorgaande geen sprake.

Aansprakelijkheid op grond van artikel 6:170 BW

Bij de beoordeling of sprake is geweest van een door de schutter gemaakte fout speelt ook nog de vraag of het ongeval mede het gevolg is van een omstandigheid die werknemer kan worden toegerekend. De kantonrechter stelt partijen in de gelegenheid bij akte hun stellingen op dit punt aan te vullen.

Aansprakelijkheid op grond van artikel 6:179 en 6:181 BW

Ook hier speelt de vraag of het ongeval mede het gevolg is van de eigen schuld van werknemer. Partijen zullen zich daarover mogen uitlaten. Aanhouding van iedere beslissing volgt.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 21-11-2018

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2018:5782

Zaaknummer: 6830328 CV EXPL 18-1510

Rechters: J.T.G. Roovers

Advocaten: C. Gasman en M. Eijkelenboom

Wetsartikelen: 6:170 BW, 6:179 BW, 6:181 BW en 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Tussenarrest. Botsing tussen twee fietsers. Appellant heeft bij exploit geïntimeerde aangezegd in hoger beroep te komen, bij memorie van grieven heeft appellant grieven tegen het bestreden vonnis aangevoerd en toegelicht en bewijs aangeboden. Geïntimeerde heeft de grieven bestreden en bewijs aangeboden. Het hof gelast een comparitie. Zie ook PS 2019-0780.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 18-07-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:2958

Zaaknummer: 200.202.118/01

Rechters: J.C.W. Rang, C.C. Meijer en J.F. Aalders

Advocaten: J. Bouter en J.H. van der Wouden

Wetsartikelen: 6:162 BW en 6:101 BW

RECHTSPRAAK

Tussenarrest. Geïntimeerde vordert appellant te veroordelen tot betaling van een bedrag dat onverschuldigd is betaald. In reconventie vordert appellant om geïntimeerde te veroordelen tot betaling van een bedrag van in totaal € 25.000 aan (immateriële) schadevergoeding wegens bedreiging en aan additionele buitengerechtelijke kosten in de afwikkeling van het geschil. Ten aanzien van de immateriële schadevergoeding oordeelt het hof dat de gestelde schade niet voldoende feitelijk en concreet is onderbouwd.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 25-08-2015

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2015:3497

Zaaknummer: 200.163.098/01

Rechters: J.W.M. Tromp, E.J.H. Schrage en C.A.J. van Yperen

Advocaten: M. Zwennes